

بواسطه جناب آقا معصوم گنجهئی زائر علیه بهاء الله الأبهی  
بادکوبه

جناب آقا میرزا علی اکبر نخجوانی علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

ای ثابت بر پیمان نامهئی چند روز پیش ارسال گردید و در ضمن آن مکتوبی بحرم آقا موسی مرقوم شد و همچنین شهادتنامهئی  
تحریر شد و در ضمن ارسال گردید انشاء الله میرسد

مرقوم نموده بودید که احباً در ایام سختی باز بتبلیغ مشغول این از صفت مقرّین است و سمت مخلصین که از هیچ  
مانعی ممنوع نگردند و از هیچ واقعهئی محروم نشوند بلکه در نهایت عسرت و بلا بترویج تعالیم ملکوت اعلیٰ پردازند و در زیر  
شمشیر و زنجیر فریاد یاطوبی و یاطربا بلند نمایند

حوادث زمانه شمول بهر خویش و بیگانه دارد وقتی نیست که از برای اهل جهان آسایش دل و جان حاصل گردد لهذا  
انسان باید اهمّیتی بحوادث ایام ندهد بآنچه باید و شاید قیام کند خواه بر سریر و خواه در زیر شمشیر تفاوتی از برای او حاصل  
نگردد

از ترقّیات احبّای بادکوبه مرقوم نموده بودید که از هر جهت دنیا و آخرت حرکت ترقّی و نجات نمودند و جمیع از جمیع  
طوائف ممتاز گشتند

اما معدودی که گرفتار اشرار گردیدند این از آن جهت است که چون آتش فتنه برافروزد میان جنگل خشک لابدّ بعضی  
درختهای تر نیز بسوزد

لذا از پیش مرقوم گردید که یاران از جمیع طوائف در امور سیاسیه کناره گیرند و بیطرفانه حرکت کنند در هیچ جمعی  
حاضر نشوند و با هیچ فرقهئی همدم نگردند الحمد لله که در صون تعالیم جمال مبارک در جمیع نقاط ارض احبّاً محفوظ و  
مصون ماندند

از برای این نفوس معدوده که تصادفاً جام شهادت نوشیدند و همچنین نفوسی که ضرر مالی دیدند بدرگاه احدیّت  
تضرّع و زاری گردید تا شمول عنایت عموم را احاطه کند و نفوسی که تصادفاً کشته شدند در بارگاه احدیّت از شهدا محسوب  
گردند اینست نهایت آرزوی این عبد

جناب آقا موسی علیه الرّحمة و الرّضوان در ایام حیات موفق بآن نشد که مشرق الاذکار در بادکوبه تأسیس و انشاء نماید  
و من نیز شما میدانید که از او هیچ چیز قبول نکردم ولی اگر او این بنیان عظیم برپا مینمود حال در ملک و ملکوت چه تأثیری  
حاصل مینمود

حال اموال را نفوسی میبرند که بقول شما راضی نبود که در خانه او وارد شوند و نهایت نفرت را از آن نفوس داشت  
فاعتبروا یا اولی الابصار سبحان الله اغنیای احبّاً همّتی نمایند و خدمتی نکنند از بس تعلق باین اموال دنیا دارند ولی بالتّصادف  
بعد از وفات اموالشان در دست دشمنان آنان افتد میخورند و بقول عوام فاتحه میخوانند

شما و جمعی اذن حضور خواسته بودید در این ایام در حضور بارض مقدّسه زحمت موفور است مشکلات بسیار دارد  
یمكن شش ماه در راه مانید زمان حضور را بوقت دیگر مرهون نمائید و علیک البهاء الأبهی

۱۴ تموز ۱۹۱۹

عبدالبهاء عباس

---

این سند از کتابخانه مراجع بهایی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت [www.bahai.org/fa/legal](http://www.bahai.org/fa/legal) استفاده نمایید.